

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204224
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614204224.5

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v právnej veci navrhovateľky A. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom N., Z. I. XXX/XX proti odporcovi Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, o obnovu konania, takto

rozhodol:

Súd povoľuje obnovu konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 21Ro/628/2013.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáha proti odporcovi obnovy konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 21Ro/628/2013. Návrh odôvodnila tým, že vydaný platobný rozkaz v pôvodnom konaní je v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora ES zo 14. júna 2012 vo veci C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Calerón Camino) v zmysle § 228 ods. 1 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku. V pôvodnom konaní súd považoval zmluvnú pokutu za primeranú, ale len preto, že navrhovateľ modifikoval jej výšku. Predmetom rozhodovania súdu sa tak stala modifikovaná neprijateľná zmluvná podmienka a súd žalobe o plnenie z takejto neprijateľnej podmienky po modifikácii vyhovel. V pôvodnom konaní aj podala odpor voči platobnému rozkazu, avšak súd ho odmietol. Súdny dvor konštatoval, že pokiaľ by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, ktoré sú uvedené v takýchto zmluvách, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v článku 7 smernice 93/13. Táto možnosť by totiž mohla prispieť k odstráneniu odstrašujúceho účinku pre predajcov alebo dodávateľov spočívajúceho v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia, keďže by sa predajcovia alebo dodávateľia mohli pokúšať dotknuté podmienky používať, pretože by vedeli, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by vnútroštátny súd zmeniť zmluvu v potrebnom rozsahu, takže by týmto spôsobom ostali ich záujmy zabezpečené. Súdny dvor rozhodol tak, že Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o návrhu na vydanie platobného rozkazu neumožňuje ani a limine, ani v ktorejkoľvek inej fáze konania ex offio preskúmať prípadnú nekalú povahu podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ak spotrebiteľ nepodá odpor. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky. Vzhľadom na to, že ju súd nezaviazal účinkov neprijateľnej zmluvnej pokuty, ale pristúpil k jej modifikovaniu, postupoval v rozpore s právom Európskej únie. Navrhovateľka sa len v mesiaci jún 2014 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov dozvedela o tomto rozsudku a využíva preto zákonnú možnosť obnoviť proces. Nové rozhodnutie môže znamenať pre odporkyňu priaznivejšie rozhodnutie, pretože bude úplné zbavená účinkov neprijateľnej zmluvnej pokuty. Neprijateľnosť zmluvnej pokuty bola judikovaná vo viacerých rozsudkoch, napríklad v rozsudku Krajského súdu v Prešove z

20. septembra 2011 č.k. 6Co/113/2010 zverejnenom na stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a v rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 29.5.2013 sp. zn. 17 Co 255/2012. Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka zakazuje navrhovateľovi používať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 13C 115/2013 zo dňa 8.8.2013 súd povolil obnovu konania a odložil vykonateľnosť platobného rozkazu a rozsudkom OS Trebišov sp. zn. 12C 12/2014 zo dňa 21.2.2014 rozhodoval o nárokoch operátora po povolení obnovy konania. Z hľadiska včasnosti poukazuje na komentár S.. K. k Občianskemu súdnemu poriadku, podľa ktorého problémom bude aj to, ako posudzovať subjektívnu lehotu v takých prípadoch, lebo návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď sa mohol uplatniť. Ak vezmeme do úvahy, že rozsudky Súdneho dvora alebo Súdu prvého stupňa pred 1. májom 2004 z prevažnej časti nie sú preložené do slovenského jazyka, potom táto subjektívna lehota je tiež viac-menej otvorená, lebo použitie rozsudku v inom než slovenskom jazyku neumožňuje uplatnenie takého dôvodu obnovy konania. V tejto spojitosti je nejasné ako preukazovať, kedy sa navrhovateľ dozvedel o rozsudku, ktorý by mal byť dôvodom obnovy konania, lebo od navrhovateľa nemožno spravodlivo očakávať, aby sledoval celú judikatúru Súdneho dvora a ďalších dvoch komunitárnych súdov. Súd - pokiaľ vôbec nevykonal nijaké dokazovanie, mal vychádzať z tvrdenia navrhovateľa a dospieť k záveru, že subjektívna lehota bola dodržaná. Po povolení obnovy konania navrhuje žalobu v časti o zmluvnú pokutu zamietnuť.

Súd uznesením zo dňa 18.7.2014 č.k. 4C/45/2014-7 nariadil odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.12.2013, č.k. 21Ro/628/2013-28 až do právoplatného skončenia konania o návrhu navrhovateľky na povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. 4C/45/2014.

Odporca k návrhu na obnovu konania uviedol, že ho navrhujú ako nedôvodný zamietnuť. Predmetom konania vedeného Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 21Ro/628/2013 bola pohľadávka voči navrhovateľke pozostávajúca z neuhradených služieb vo výške 132,62 € a z nároku vo výške škody voči navrhovateľke, ktorá vznikla odporcovi ako doplatenie rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou a poskytnutou zľavou na mobilnom telefóne vo výške 149,- €, spolu 281,62 € s príslušenstvom. Pred vydaním platobného rozkazu súd vo veci posudzuje, či návrhom uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej sumy vyplýva po skutkovej stránke zo skutkových okolností uvedených navrhovateľom v návrhu a osvedčených listinnými dôkazmi. Súd pritom vychádza z navrhovateľom tvrdého skutkového stavu a tento skutkový stav posudzuje aj po právnej stránke, t.j. skúma, či navrhovateľom uvádzané skutkové okolnosti zakladajú právo na zaplatenie navrhovateľom požadovanej peňažnej sumy. V prípade pozitívneho záveru súdu o osvedčení nároku navrhovateľa tak po skutkovej ako aj právnej stránke, súd vo veci môže vydať platobný rozkaz, čím teda implicitne odobrí skutkový stav a z neho vyplývajúci právny nárok uplatnený navrhovateľom. Platobným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 21Ro/628/2013 zo dňa 19.12.2013 bola navrhovateľke ako povinnej uložená povinnosť zaplatiť odporcovi ako oprávnenému sumu 281,62 € s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 17.8.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania (platobný rozkaz teda uložil navrhovateľke zaplatiť odporcovi okrem neuhradených služieb vo výške 132,62 € aj nárok vo výške škody voči navrhovateľke, ktorá vznikla odporcovi ako doplatenie rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou a poskytnutou zľavou na mobilnom telefóne vo výške 149,- €, t.j. modifikovanú zmluvnú pokutu). V čase, keď tento platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, t.j. 31.1.2014 bolo v platnosti ustanovenie § 172 ods. 9 OSP, z ktorého vyplýva, že ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Ak navrhovateľka v konaní 21Ro/628/2013 bola toho názoru, že uvedená výška náhrady škody je neprijateľná, prípadne túto považovala ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, mala túto výšku namietat' v odpore. Obsahom podaného odporu zo strany navrhovateľky bola opísaná sociálna situácia, kde žiada o uzavretie splátkového kalendára v celkovej výške škody. Navrhovateľka naopak podaným odporom a následným Pokusom o zmier zo dňa 16.1.2014 len potvrdila vedomosť o svojej pohľadávke v celkovej výške 281,62 € aj s modifikovanou výškou náhrady škody. Následným vydaním platobného rozkazu vo veci Okresný súd nepovažoval uplatnenú modifikovanú zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka a taktiež sa Okresný súd Partizánske v tejto veci necítil byť viazaný rozhodnutiami iných všeobecných súdov SR, ktoré v iných skutkovo podobných veciach rozhodli o neprijateľnosti podobnej zmluvnej podmienky používanej odporcom. Bolo na preskúmaní Okresného súdu Partizánske, ktorý v zmysle § 172 ods. 9 OSP taktiež neposúdil túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Ak by ju za neprijateľnú považoval, platobný rozkaz by nevydal. Podaním právne odôvodneného odporu proti platobnému rozkazu, resp. neskôr

do odvolania proti rozsudku vo veci by sa otázka právneho posúdenia povinnosti navrhovateľky na zaplatenie zmluvnej pokuty otvorila preskúmaniu odvolacím (resp. neskôr možno aj dovolacím súdom). V dôsledku podania neodôvodneného odporu, tak uvedený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť aj vykonateľnosť. Jednou zo záruk právnej istoty je aj nezameniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je možné využiť len ak sú natoľko závažné okolnosti, ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť rozhodnutia. Uplatnenie dojednanej modifikovanej náhrady škody nebolo nad rámec dobrých mravov a nemožno ho hodnotiť ako prejav neprimeraného vymáhania nekalej zmluvnej podmienky zo zmluvy. Navrhovateľka podáva návrh na obnovu konania z dôvodu podľa § 228 ods. 1 písm. a), b), e) O.s.p. s poukazom na rozhodnutia iných všeobecných súdov SR ako aj Súdneho dvora EÚ, v ktorých Súdny dvor konštatuje, že pokiaľ by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých zmluvných podmienok, ktoré sú uvedené v zmluvách, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v čl. 7 smernice 93/13. Z obsahu návrhu navrhovateľky na obnovu konania plynie predovšetkým to, že navrhovateľka nesúhlasí s právnym posúdením veci Okresným súdom Partizánske sp. zn. 21Ro/628/2013 v časti týkajúcej sa modifikovanej zmluvnej podmienky, ktorou bola navrhovateľka zaviazaná zaplatiť odporcovi škodu, ktorá vznikla odporcovi ako doplatenie rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou a poskytnutou zľavou na mobilnom telefóne vo výške 149,- € a v nadväznosti na to aj právne dôsledky plynúce z určenia neprijateľnosti zmluvného dojednania takejto zmluvnej pokuty odporcom inými súdmi v iných obdobných veciach, v ktorých boli tieto právne otázky riešené súdmi odlišne. Navrhovateľka teda dôvodom obnovy, tak ako ho vymedzila poukazom na označené rozsudky všeobecných súdov SR ako aj ESD, v podstate napáda právne posúdenie veci Okresným súdom Partizánske, sp. zn. 21Ro/628/2013. Navrhovateľka poukazuje v návrhu na obnovu konania na iné rozhodnutia vo veci obnovy konania u operátora. Odporca dáva do pozornosti rozhodnutie OS Dolný Kubín vo veci sp. zn. 7C/23/2012, ktorým bol návrh na obnovu konania v podobnej veci zamietnutý. Treba však všeobecne zdôrazniť, že spôsobilým dôvodom obnovy konania však nie je právny názor na výklad zákona vyslovený iným orgánom ani iným súdom v inom konaní. Právne posúdenie veci v základnom konaní patrí výlučne súdu, ktorý v rámci svojej právomoci vec prejednáva a rozhoduje o nej. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa je spôsobilým dôvodom pre podanie odporu alebo odvolania, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa je spôsobilým dôvodom dovolania a vždy je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu nižšieho stupňa. Právny názor súdu vyššieho stupňa je pritom pre súd nižšieho stupňa právne záväzný. Záväznosť právnym názorom súdu vyššieho stupňa v zrušovacom rozhodnutí však platí len v konkrétnej prejednávanej veci, v ktorej bolo zrušovacie rozhodnutie vydané. Ak iný súd v inom konaní s inými účastníkmi obdobnú vec právne posúdil odlišne, nie je takéto rozhodnutie pre iné súdy priamo záväzné a každý súd môže vec právne posúdiť podľa svojej úvahy. Rozhodnutia, na základe ktorých navrhovateľka podáva návrh na obnovu konania v predmetnej veci, nie sú rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt a kto ich spáchal, nie sú ani rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti, zápise základného imania ani neriešia otázku, ktorú by nemohol vyriešiť vo svojom rozhodnutí súd, pretože o nej rozhodol iný príslušný orgán. Tieto rozhodnutia teda nie sú takými rozhodnutiami, ktoré by v zmysle vyššie uvedeného mohli založiť dôvodnosť návrhu navrhovateľky na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a), b) e) O.s.p. Ako vyplýva z ustanovenia § 228 ods. 1 O.s.p., predovšetkým však z písm. a) a písm. b) tohto ustanovenia, obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok nie je určená k riešeniu otázok právnych, ale k riešeniu otázok skutkových. Navrhovateľka teda musí, ak má byť obnova konania povolená, označiť také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, resp. ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a to či už samostatne alebo v spojení so skutočnosťami už skôr známymi a dôkazmi v konaní už skôr vykonanými. Pritom postačí, ak sa označená skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz aspoň javí ako skutočnosť spôsobilá privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Teda v podstate ide o to, že skutkový stav zistený už skôr je možné doplniť o ďalšie skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, a skutkový stav z ktorého súd vychádzal pri právnom posúdení veci v pôvodnom rozhodnutí tak bude úplnejší a bude poskytovať súdu možnosť komplexne posúdiť vec aj s prihliadnutím na skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré neboli podkladom skutkových zistení, z ktorých súd vychádzal v pôvodnom rozhodnutí, resp. postačuje, že môžu ovplyvniť aj len hodnotenie dôkazov vo veci skôr vykonaných. Či však bude mať skutkový stav zistený v pôvodnom konaní doplnený o nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy vplyv aj na právne posúdenie veci, odlišné od právneho posúdenia v pôvodnom konaní, takéto hodnotenie patrí výlučne súdu a to až v konaní po povolení obnovy v prípadnom novom rozhodnutí vydanom vo veci, resp. pri zmene pôvodného rozhodnutia. V prípade, že by z nových skutočností, rozhodnutí

alebo dôkazov nevyplýnuli aj nové skutkové zistenia, odlišné od skutkových zistení v pôvodnom konaní, ktoré by odôvodňovali aj odlišné právne posúdenie veci, súd by ani nemohol vec právne posúdiť inak ako v pôvodnom konaní. Nemožno sa stotožniť s právnymi závermi, podľa ktorých by mal byť súd viazaný právnymi závermi v týchto rozhodnutiach, a to tak, že by mal posudzovať navrhovateľom tvrdené zmluvné dojednania bez ďalej úvahy za neplatné. Ak niektorý iný súd konštatoval neprijateľnosť určitej zmluvnej podmienky, Občiansky súdny poriadok priamo neobsahuje žiadnu takú normu, z ktorej by bolo možné vyvodiť to, že takýmito rozhodnutiami je viazaný aj iný súd. Právny následok súdneho rozhodnutia o neprijateľnosti určitej zmluvnej podmienky je vyjadrený len v hmotnom práve, a to v § 53a ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že povinnosť navrhovateľa zdržať sa uplatňovania určitej zmluvnej podmienky môže vzniknúť až potom, ako bolo právoplatne rozhodnuté o určení neplatnosti takejto zmluvnej podmienky. Navrhovateľom tvrdené zmluvné podmienky boli určené ako neplatné až v priebehu roka 2012, pričom k ich dojednaniu medzi navrhovateľom a odporcom došlo v priebehu roka 2009 (v prípade navrhovateľky Dodatkom k zmluve o pripojení uzatvoreným dňa 20.11.2008). Práve pod dojednaním určitej zmluvnej pokuty treba rozumieť používanie zmluvnej podmienky. Výkon práva na základe určitej zmluvnej podmienky, či už vo forme vyúčtovania zmluvnej pokuty faktúrou alebo uplatnením si práva na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je jej používaním podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka. Inak povedané, navrhovateľ neporušoval svoju povinnosť podľa § 53a Občianskeho zákonníka, ak si s odporcom v priebehu roka 2009 dojednal zmluvné podmienky, ktorých neplatnosť bola právoplatne konštatovaná až v roku 2012. Z § 53a Občianskeho zákonníka jednoznačne a doslovne vyplýva to, že kontrola zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách pôsobí len následne, po právoplatnosti rozhodnutia o určení takýchto zmluvných podmienok ako neplatných, a to len tak, že dodávateľovi zakazuje používanie, teda opätovné dojednávanie si takejto zmluvnej podmienky. Opačný výklad by bol nielen nad rámec znenia § 53a Občianskeho zákonníka, ale týmto opačným výkladom o záväznosti súdnych rozhodnutí by sa vytváral i celkom z ústavného hľadiska neudržateľný stav, v ktorom by bola vytvorená súdnym rozhodnutím všeobecne záväzná a iným procesom, či už súdnym alebo zákonodarným nezmeniteľná norma, ktorá by na neurčito zakazovala zmluvné dojednanie určitého druhu. Pritom v našom ústavnom systéme nie je úlohou súdov vytvárať všeobecne záväznú a už vôbec nie nezmeniteľnú normu. V tejto súvislosti sa javí ako neudržateľný ani taký výklad, ktorý odvodzuje záväznosť súdnych rozhodnutí o neprijateľnosti určitých zmluvných podmienok z § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. Každé súdne rozhodnutie je záväzné pre účastníkov súdneho konania, v ktorom bolo takéto súdne rozhodnutie vyhlásené. Z materiálnej záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia nemožno vyvodiť to, že by sa právny záver použitý v určitom súdnom rozhodnutí mal bez ďalšieho použiť v inom súdnom konaní, v ktorom konanie neprebíha medzi tými istými účastníkmi konania a predovšetkým jeho predmetom nie sú rovnaké skutkové okolnosti. Záver, ktorý rozširuje záväznosť judikovaných právnych názorov, podľa ktorých je určité zmluvné dojednanie neplatné, aj na akúkoľvek inú aplikáciu zákona súdom v podobnom prípade, je celkom v rozpore s ústavnou zásadou, podľa ktorej sú sudcovia pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní viazaní zákonom. Výklad § 53a ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka v spojení s § 153 ods. 3 a 4, § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého by mal byť súd viazaný aj iným súdnym rozhodnutím, je nielen ústavne nekonformný, ale jeho aplikácia by viedla k celkom absurdným situáciám, keď by prípadným právoplatným rozhodnutím ktoréhokoľvek okresného súdu o neplatnosti určitej zmluvnej podmienky, musel byť v inom konaní viazaný nielen iný okresný súd, ale aj odvolací prípadne dovolací súd bez toho, aby bolo možné už raz prijatý právny záver v súdnom rozhodnutí zmeniť. Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka nie je ani z hľadiska hmotného práva systematicky zaradené do ustanovení upravujúcich zánik záväzkov, takže len na základe určenia použitej zmluvnej podmienky za neprijateľnú iným súdom v inej veci týkajúcej sa iného dlžníka odporcu, nemožno z tejto skutočnosti usudzovať na zánik všetkých ostatných záväzkov k zaplateniu zmluvných pokút dojednaných odporcom v prípade navrhovateľky a iných účastníkov, u ktorých nebola individuálne súdnym rozhodnutím určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka nemožno ani výkladom vyvodiť právnu normu obdobnú napr. právnej norme obsiahnutej v § 54 ods. 2 Obchodného zákonníka, t.j. že by právoplatné určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v jednom súdnom spore vylučovalo možnosť uplatňovať podobné

nároky odporcu voči ďalším povinným osobám a ďalej že by jeden takýto právoplatný rozsudok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol účinný aj pre ostatných dlžníkov odporcu. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C618/10 vyslovil Súdny dvor ES a rozhodol, ako sa má vykladať Smernica Rady 93/13 EHS, treba konštatovať, že v tomto konkrétnom prípade nejde o preskúvanie nekalej povahy podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania, čiže posudzovanie tejto časti výroku je irelevantné, pretože meritom veci je posudzovanie modifikovanej náhrady škody a nie úrokov z omeškania. Súčasne platí, že navrhovateľka odpor podala a mala možnosť ako spotrebiteľ v podanom odpore konštatovať neplatnosť, resp. neprijateľnosť zmluvnej podmienky - modifikovanej náhrady škody. Okresný súd Partizánske počas konania o návrhu na vydanie platobného rozkazu ex offo preskúmal povahu modifikovanej náhrady škody a tým neporušil ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS. Obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu ale okolnosťami, ktoré účastníkovi objektívne neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy v pôvodnom konaní alebo nemožnosťou vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Skutočnosti uvedeného charakteru navrhovateľka v návrhu na obnovu konania neuviedla. Rozhodnutia iných všeobecných súdov ako aj Súdneho dvora ES, ktoré navrhovateľka uviedla, nie sú takými rozhodnutiami, ktoré by v zmysle vyššie uvedeného, mohli založiť dôvodnosť návrhu navrhovateľky na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) b) e) O.s.p. Navrhovateľka svoj návrh neodôvodnila dostatočne a nie sú splnené základné podmienky pre povolenie obnovy konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a jej právneho zástupcu, výsluchom právnej zástupkyne odporcu, oboznámením obsahu spisu, najmä návrhu, rozhodnutia o nariadení odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu č.k. 21Ro/628/2013-28, dokladov o úhradách navrhovateľky odporcovi, vyjadrenia odporcu k návrhu, upovedomenia o ukončení zastupovania navrhovateľky a dohody o ukončení právneho zastupovania, ospravedlnenia, dokladov o úhrade, upovedomenia o začatí exekúcie a obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 21Ro/628/2013 a zistil, že odporca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 21Ro/628/2013 doručil dňa 18.11.2013 súdu v procesnom postavení navrhovateľa návrh na začatie konania, v ktorom sa domáhal proti navrhovateľke v tomto konaní (vo veci sp. zn. 21Ro/628/2013 v procesnom postavení odporkyne) zaplata sumy 281,62 € spolu s úrokom z omeškania a náhrady trov konania z dôvodu, že mu nezaplatila riadne a včas cenu telekomunikačných služieb vo výške 132,62 € a zmluvnú pokutu dojednanú v zmluve vo výške 149,- €, ktorú sumu si ale uplatnil ako náhradu škody spôsobenej navrhovateľkou. Z návrhu vo veci vyplýva, že suma 149,- € zodpovedá výške dojednanej zmluvnej pokuty, avšak odporca si jej zaplataenie uplatnil z iného právneho dôvodu preto, že dojednanie o výške zmluvnej pokuty bolo iným súdom určené ako neprijateľná podmienka. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 19.12.2013 č.k. 21Ro/628/2013-28 tak, že odporkyňa (v tomto konaní navrhovateľke) uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi (v tomto konaní odporcovi) sumu 281,62 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 281,62 € od 17.8.2012 do zaplataenia a nahradiť trovy konania vo výške 91,02 € alebo podať v rovnakej lehote odpor na súde s odôvodnením vo veci samej. Odporkyňa (v tomto konaní navrhovateľka) podala dňa 3.1.2014 proti platobnému rozkazu odpor, ktorý bol uznesením zo dňa 9.1.2014 č.k. 21Ro/628/2013-33 odmietnutý ako neodôvodnený. Uznesenie o odmietnutí odporu a platobný rozkaz nadobudli právoplatnosť dňa 31.1.2014.

Z výpovede navrhovateľky vyplýva, že si v minulosti na základe zmluvy zobrala od odporcu mobilný telefón Samsung za 1 €, predajná cena bola 150 €. Za to mu mala platiť náklady za telefonické hovory. Tieto platila, potom sa stalo, že nezaplatila faktúru. Prišiel je papier od odporcu, že to dávajú na súd. Keďže nemala peniaze, tak faktúru nezaplatila. Potom prišlo vyrozumienie, nevie, či od odporcu alebo zo súdu o tom, že to dávajú na súd, a potom dostala vyrozumienie zo súdu, že to je zamietnuté a má to zaplatiť. Ona to začala platiť, teda tú sumu, ktorú prevolala, nie tých 140 € čo si nárokovali. Má odporcovi zaplatiť sumu 132,62 €, z ktorej zaplatila 3-krát sumu 23,46 €, čo je spolu 69,- € a ešte má zaplatiť 63,62 €, čo je ochotná zaplatiť. Ide o akciový telefón za 1 € a oni si robia nároky na 149 €, keď ona má platiť len faktúry. Či jej bolo niečo doručené zo súdu nevie. Ona dala odpor, kde s návrhom nesúhlasila, aby zaplatila takúto sumu, keď akciový telefón je za 1 € a oni chcú navyše peniaze. Myslí si, že jej súd vyhovel. Nesúhlasí s tým, aby platila niečo navyše, keď môže splatiť to, čo prevolala, teda tú faktúru. Má za to, že by nemala viac platiť za telefón ako 1 €, keďže bol akciový. O týchto dôvodoch sa dozvedela v júni 2014 od HOOS Prešov. Ona keď mala problém a nerozumela tomu, tak jej niekto poradil, že sú také združenia na ochranu spotrebiteľa, preto ich zavolať, poslala im papiere a oni povedali to, že ide o akciový telefón a že by nemala tie nároky platiť.

Z výpovede právneho zástupcu navrhovateľky vyplýva, že je úlohou súdu z úradnej povinnosti ex offio skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok bez ohľadu na to, či účastník neprijateľnosť namietne. Vnútroštátny súd nemôže meniť obsah neprijateľnej podmienky. Rozhodnutie súdu je v rozpore s rozhodnutím súdneho dvora ES vo veci C-618/10 a vnútroštátny súd na to musí prihliadať.

Z výpovede právnej zástupkyne odporcu vyplýva, že navrhovateľka mala neprijateľnosť zmluvnej podmienky namietat' v odpore, pričom obsahom odporu bola len jej sociálna situácia. Vydaním platobného rozkazu súd nepovažoval uplatnenú modifikovanú zmluvnú pokutu za neprijateľnú a necítil sa byť viazaný rozhodnutiami iných všeobecných súdov. Spôsobilým dôvodom nie je právny názor vyslovený súdom v inom konaní. V tomto prípade nejde o preskúmanie úrokov z omeškania, preto je rozhodnutie C-618/10 irelevantné.

Z upovedomenia o začatí exekúcie vydaného dňa 18.12.2014 súdnou exekútkou S. I. K. pod sp. zn. EX 1893/2014 vyplýva, že odporca ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti navrhovateľke ako povinnej, ktorý sa domáha vymoženía sumy 234,70 € s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.12.2013 č.k. 21Ro/628/2013-28.

Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) Právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 288 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
- c) § 228 ods. 1 písm. c),
- d) § 228 ods. 1 písm. d),
- e) § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa § 230 ods. 3 O.s.p. navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 234 ods. 1, 3 O.s.p. návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí. Povolením obnovy konania odkladá sa vykonateľnosť rozhodnutia o veci.

Podľa § 235 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p. len čo nadobudne rozhodnutie o povolení obnovy právoplatnosť, súd bez ďalšieho návrhu vec znova prejedná. Prítom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo ako pri pôvodnom konaní, tak aj pri prejednávaní obnovy. Ak súd zistí, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, zamietne uznesením návrh na jeho zmenu. Ak súd napadnuté rozhodnutie vo veci samej zmení, nové rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd o náhrade trov pôvodného konania i konania o obnove. Právne vzťahy niekoho iného než účastníka konania nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté.

Podľa rozsudku Prvej komory Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 14.6.2012 č. C-618/10 smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o návrhu na vydanie platobného rozkazu neumožňuje ani a limine, ani v ktorejkoľvek inej fáze konania ex offo preskúmať prípadnú nekalú povahu podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ak spotrebiteľ nepodá odpor. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky.

Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení, dospel k záveru, že návrh na obnovu konania je podaný dôvodne. Pri rozhodnutí o návrhu navrhovateľky vychádzal z toho, že odporca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 21Ro/628/2013 doručil dňa 18.11.2013 súdu v procesnom postavení navrhovateľa návrh na začatie konania, v ktorom sa domáhal proti navrhovateľke v tomto konaní (vo veci sp. zn. 21Ro/628/2013 v procesnom postavení odporkyne) zaplata sumy 281,62 € spolu s úrokom z omeškania a náhrady trov konania z dôvodu, že mu nezaplatila riadne a včas cenu telekomunikačných služieb vo výške 132,62 € a zmluvnú pokutu dojednanú v zmluve vo výške 149,- €, ktorú sumu si ale uplatnil ako náhradu škody spôsobenej navrhovateľkou. Z návrhu vo veci vyplýva, že suma 149,- € zodpovedá výške dojednanej zmluvnej pokuty, avšak odporca si jej zaplataenie uplatnil z iného právneho dôvodu preto, že dojednanie o výške zmluvnej pokuty bolo iným súdom určené ako neprijateľná podmienka. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 19.12.2013 č.k. 21Ro/628/2013-28 tak, že odporkyne (v tomto konaní navrhovateľke) uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatať navrhovateľovi (v tomto konaní odporcovi) sumu 281,62 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 281,62 € od 17.8.2012 do zaplataenia a nahraďiť trovy konania vo výške 91,02 € alebo podať v rovnakej lehote odpor na súde s odôvodnením vo veci samej.

Súd vydal platobný rozkaz bez toho, aby skúmal prípadné nekalé podmienky zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, týkajúce sa zmluvnej pokuty. Takýto postup je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-618/10. Súdny dvor jednoznačne určil, že súd sa musí zaoberať ex offo tým, či spotrebiteľská zmluva, na základe ktorej si dodávateľ uplatňuje pred súdom plnenie, neobsahuje neprijateľné podmienky. Musí tak urobiť bez ohľadu na to, či spotrebiteľ podá alebo nepodá odpor. Plnenie uplatnené z neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôže modifikovať /zmeniť/ a dodávateľovi ho nemôže priznať, a to ani sčasti, ani z iného právneho dôvodu. Uvedené rozhodnutie pritom nie je možné vykladať doslovne, tak že sa vzťahuje len na úroky z omeškania. Je potrebné ho vykladať v súlade s jeho zmyslom a rešpektovať jeho podstatu. Podstatou rozhodnutia je, že súd musí aj ex offo, bez návrhu účastníka - spotrebiteľa prihliadať na to, že určitá podmienka v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná (bez ohľadu na to, čo je obsahom tejto podmienky) a plnenie z takejto podmienky nesmie dodávateľovi priznať, ani ho modifikovať. Opačný výklad by bol v rozpore so smernicou 93/13/EHS.

Súd mal v konaní skúmať návrh bez ohľadu na právne posúdenie žalovaného nároku navrhovateľom. Nemal automaticky vydať platobný rozkaz, ale mal skúmať, či plnenie, ktorého sa v uvedenom konaní navrhovateľ domáhal, nie je plnením uplatneným z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nemožno prisvedčiť tvrdeniu, že súd tým, že vydal platobný rozkaz, implicitne posúdil plnenie uplatnené v pôvodnom konaní ako plnenie, ktoré nevychádza z neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

Ak by súd skutočne posudzoval neprijateľnosť podmienok dojednanej zmluvy, nemohol by sa vo veci odkloniť od ustálenej súdnej praxe potvrdennej mnohými rozhodnutiami v obdobných právnych veciach a nemohol by vo veci rozhodnúť platobným rozkazom. Ak súd v spore účastníkov vydal platobný rozkaz, postupoval nielen v rozpore s citovaným rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, ale aj v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom a v rozpore s ustálenou súdnou praxou vnútroštátnych súdov v obdobných právnych veciach, v ktorých si odporca uplatňuje nároky zo zmlúv uzatvorených so spotrebiteľmi a v ktorých si uplatňuje náhradu škody ako modifikovaný nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu. Takéto pochybenie je potrebné napraviť, súd preto z dôvodu podľa § 228 ods. 1 písm. e) povolil obnovu konania.

Rozhodnutie o povolení obnovy konania neprejudikuje rozhodnutie vo veci v spore účastníkov o zaplatenie sumy 281,62 € s príslušenstvom. V spore účastníkov bude potrebné vykonať riadne dokazovanie a na základe jeho výsledkov buď zamietnuť návrh na zmenu rozhodnutia, alebo vo veci opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd o náhrade trov pôvodného konania i konania o obnove.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa

zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).